

Onderscheidingen in Scouting 1

De Zilveren en de Bronzen Wolf

Na het proefkamp op Brownsea Island in 1907 en de daarop volgende publicatie van het boek *Scouting for Boys* werd Scouting niet opgericht maar het ontstond spontaan toen jongens en meisjes op de Britse Eilanden met het boek in de hand het Spel van Verkennen begonnen te spelen. Zij vormden patrouilles. Baden-Powell werd hierdoor min of meer verrast want het was niet zijn bedoeling geweest om een nieuwe jeugdorganisatie op te richten. De grote groei noodzaakte hem maatregelen te treffen om te voorkomen dat de zaak uit de hand zou lopen. En dus richtte hij de Boy Scouts Association op en opende hij een Hoofdkwartier in Londen, waar de patrouilles, ook die in de vele koloniën die het Britse Empire toen nog bezat, geregistreerd werden. Troepen volgden pas in een later stadium. Van uit dit kantoor verspreidde hij zijn Spelregels die met enthousiasme werden ontvangen en in de praktijk gebracht.

Tot de spelregels behoorden ook de Vaardigheidsinsignes die door de eveneens opgerichte Scout Shop werden verkocht. Een verkenners die Derde Klas was en die zes Vaardigheidsinsignes behaalde was gerechtigd zich een volwaardige Scout te noemen en mocht het zgn. Allround Koord te dragen. Voldeed de Verkenners aan bepaalde eisen dan werd hij Tweede Klas om vervolgens te gaan werken voor zijn Eerste Klas. Waarop hij nog verder kon gaan voor King's Scout (later Queen's Scout) en als hij dan ook nog 24 Vaardigheidsinsignes had behaald kreeg hij de Zilveren Wolf.

Het is bekend dat er inderdaad verkenners waren die deze Zilveren Wolf behaalden. Maar of het er veel waren is twijfelachtig. In ieder geval verdween de Zilveren Wolf in deze hoedanigheid in 1922.

Baden-Powell had inmiddels besloten dat er behoefte bestond aan een onderscheiding voor leiders die zoals hij het omschreef: "Gedurende vele jaren diensten van een buitengewone hoedanigheid hadden verleend aan de Beweging." Hiervoor gebruikte hij nu de Zilveren Wolf aan een groen-geel-groen lint, te dragen om de nek. Deze onderscheiding werd ingevoerd in 1922. Daar het dragen hiervan tijdens het actieve werk bezwaarlijk was, kreeg men daarbij een stoffen insigne (1½ x 5½ cm) met daarop de 'achtvormige knoop' ook in de kleuren groen en geel. Dit insigne werd en wordt gedragen op het shirt, boven de rechter borstzak.

Deze onderscheiding, de hoogste Britse voor leiders die ook nu nog bestaat, werd in de loop der jaren slechts in beperkte mate uitgereikt. Daarbij deed zich een probleem voor. Baden-Powell ontmoette vele buitenlandse leiders die, naar zijn mening,

ook grote verdiensten hadden voor Scouting en hij ging er toe over aan enkelen ook de *Silver Wolf* uit te reiken. Onder anderen, in de dertiger jaren, aan de Nederlandse Hoofdverkenner Rambonnet. Dit werd uiteraard zeer op prijs gesteld, maar internationaal begon men zich meer en meer te realiseren dat het hier toch feitelijk een nationale onderscheiding van de Britse Beweging betrof.

Tijdens de 3de Internationale Conferentie te Kopenhagen [18-20-08 1924] deed het Comité [het in 1922 ingestelde hoogste bestuurlijke orgaan van de Wereldbeweging] aan B-P het voorstel dat het een internationale onderscheiding zou instellen, die door het Comité zou worden toegekend aan hen die daarvoor in aanmerking zouden komen. De World Chief Scout nam, zoals zijn gewoonte was, deze suggestie in lang en zorgvuldig beraad en woog alle pro's en contra's. Hij wilde beslist het invoeren van een verscheidenheid aan onderscheidingen vermijden maar realiseerde zich tegelijkertijd dat er hieraan toch een zekere behoefte bestond. Niettemin kwam hij pas in 1932 op deze kwestie terug en besprak hij de zaak met het Internationale Comité. Uiteindelijk legde het IC in juni 1934 de leden (de diverse Nationale Padvindingsorganisaties) een voorstel voor om de Bronzen Wolf in te voeren. Eveneens aan een groen lint maar met gele randen. Hierbij werd een stoffen insigne verstrekt voor boven de rechter borstzak van het shirt met het Wereldembleem toen dit in 1969 werd ingevoerd. Tijdens de 8ste Internationale Conferentie te Stockholm [05-07/08/1935] werd het voorstel eenstemmig aanvaard. Tevens besloot men de eerste Bronzen Wolf te verlenen aan B-P. Bij de toekenning werd overigens steeds de nadruk gelegd op "Zeer uitzonderlijke diensten op internationaal niveau". Tevens werd bepaald dat per periode van twee jaar slechts twee Bronzen Wolven zouden worden verleend.

Tussen 1934 en 1956 werden slechts 18 personen onderscheiden. In 1957, het jaar waarin de honderdste geboortedag van B-P werd herdacht en het 50 jarig bestaan van Scouting werd gevierd met de 9de Wereldjamboree - de Jubileum Jamboree in Sutton Coldfield [Engeland] - werden er echter 6 toegekend, o.a. aan Lady Olave Baden-Powell, de World Chief Guide, en Lord Rowallan, de Britse Chief Scout.

Philip A. Tossijn

Na de Tweede Wereldoorlog (1939-1945) verkregen vele landen hun onafhankelijkheid waardoor er dus ook meer Nationale Scoutingorganisaties ontstonden. De uitreiking bleef niet langer beperkt tot twee per twee jaar. Het aantal nam wat toe, maar toch waren er in 1985 (sinds 1935) nog maar in totaal 181 verleend.

Dit als erkenning van hun grote verdiensten voor de Wereldorganisatie als leden van het Internationale Comité [sedert 1963 Wereldcomité] gedurende de jaren die vermeld staan achter

hun namen. Wat België en Nederland betreft waren dat er drie.

In 1967 aan de toen zeer bekende Philip A. Tossijn van het Vlaams Verbond van Katholieke Scouts [1961-1967].

Baron van Voorst tot Voorst

Jan Volkmaars

In 1957 aan H. Baron van Voorst tot Voorst, Hoofdcommissaris van de Verkenners van de Katholieke Jeugdbeweging (VKJB) [1949-1955] en in 1965 aan E.J.H. Volkmaars, Hoofdcommissaris van de Vereniging de Nederlandse Padvinders (NPV) [1955 - 1967]. Zijn Bronzen Wolf bevindt zich in het Nationaal Scouts Museum in het Vlaamse Leuven. Volkmaars is hier gefotografeerd tijdens de installatie van 120 kroonverkenners in Austerlitz op 4 april 1958.

Piet J. Kroonenberg

Richard Middelkoop

In november 1989 veranderde de wereld drastisch. Het IJzeren Gordijn dat Europa en feitelijk de Wereld had verdeeld in een Westelijk en een Communistisch Blok, viel toen de communistische regimes van vele landen verdwenen. In alle voormalige communistische landen herleefde Scouting. Er ontstonden dus meer NSO's. Velen raakten hierbij betrokken ook personen van een lager niveau. Het Wereldcomité besloot daarop de uitreiking van de Bronzen Wolf te verruimen en niet langer te beperken tot de hoogste regionen van de NSO's. Zo werden in 1996, tijdens de 34ste Wereldconferentie te Oslo, voor het eerst sinds 1965 weer aan twee Nederlanders de Bronzen Wolf toegekend. No. 251 aan Piet J. Kroonenberg, historisch medewerker van het Wereldbureau in Genève en no. 252 aan Richard Middelkoop, jarenlang Coördinator van de World Scout Jamboree-On-The-Air (JOTA).

© Piet J. Kroonenberg, Amsterdam, september 2006.

Dit is een bewerking, aangevuld met nieuwe gegevens, van een artikel dat eerder verscheen in maart 1994 in het blad VVS KONTAKT van de toenmalige Vereniging Vrienden van Scouting (opgegaan in Plusscouts van Scouting Nederland) en het blad ARCHIEF no 02-94 van het Nationaal Scout Museum te Leuven [België] en - in een Engelse versie - in enkele andere Scouting bladen. In 2017 heeft Fred Kelpin het artikel opnieuw bewerkt.